

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NILS WAHL IŠVADA,
pateikta 2015 m. gegužės 21 d.¹

Sujungtos bylos C-124/13 ir C-125/13

**Europos Parlamentas ir Europos Komisija
prieš**

Europos Sąjungos Tarybą

„Bendra žuvininkystės politika — Ieškinys dėl panaikinimo — Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1243/2012, kuriuo nustatomas menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planas — Teisinis pagrindas — SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalių taikymo sritis — Techninės įgyvendinimo priemonės“

1. Apskritai kalbant, nagrinėjamosiose bylose ES institucijos nesutaria dėl vaidmens, kurį turėtų vaidinti Parlamentas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai įgyvendinant procedūrą, po kurios tvirtinami daugiamečiai planai pagal bendrą žuvininkystės politiką (toliau – BŽP). Prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai su žuvininkyste (ir žemės ūkiu) susijusių priemonių teisinis pagrindas buvo įtvirtintas EB 37 straipsnyje. Pagal tą nuostatą Tarybai teko svarbiausias vaidmuo tvirtinant priemones, o su Parlamentu, atliekančiu šalutinį vaidmenį, buvo tik konsultuojamasi. Tačiau dabar viskas kitaip, nes BŽP taikoma įprasta teisėkūros procedūra.

2. Atsižvelgdami į tai, Parlamentas ir Komisija pateikė ieškinius dėl Tarybos reglamento (ES) Nr. 1243/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą (toliau – ginčijamas reglamentas)², panaikinimo. Taip yra todėl, kad Taryba išbraukė dvi nuostatas iš pirminio Komisijos pasiūlymo³, pateikto Parlamentui ir Tarybai pagal įprastą teisėkūros procedūrą pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį. Paskui Taryba nusprendė patvirtinti tas dvi nuostatas atskirai teisės akte pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį. Pagal tą nuostatą Taryba gali patvirtinti priemones dėl žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo.

3. Šios bylos tikslas – nustatyti, ar Taryba pasielgė teisingai.

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — 2012 m. gruodžio 19 d. reglamentas (OL L 352, p. 10).

3 — Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą, COM(2012) 498 galutinis (toliau – Komisijos pasiūlymas).

I – Teisinis pagrindas

A – *Taikytinos Sutarties nuostatos*

4. SESV 43 straipsnio 2 dalyje teigiama:

„Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, nustato 40 straipsnio 1 dalyje numatytą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo formą ir kitas nuostatas, kurių reikia bendros žemės ūkio ir žuvininkystės politikos tikslams pasiekti.“

5. SESV 43 straipsnio 3 dalyje nurodyta:

„Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, patvirtina priemonės dėl kainų, rinkliavų, pagalbos ir kiekybinių apribojimų nustatymo bei žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo.“

B – *Pagrindinis reglamentas*

6. Reglamente (EB) Nr. 2371/2002 (toliau – pagrindinis reglamentas)⁴ dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką nustatytos priemonės, kurių reikia imtis žuvininkystės srityje, ir pagrindiniai šioms priemonėms taikomi principai.

7. Pagrindinio reglamento preambulės 6 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Tausojančio naudojimo tikslą galima efektyviau pasiekti daugiamečių žuvininkystės valdymo priemonėmis, apimančiomis saugiose biologinėse ribose esančių išteklių daugiamečių valdymo planus. Jeigu peržengiama saugios biologinės išteklių ribos, svarbiausiu prioritetu tampa daugiamečių atkūrimo planų sudarymas. Pagal mokslines rekomendacijas šioms ištekliams atkurti gali reikėti žymiai sumažinti žvejybos pastangas.“

8. Pagal pagrindinio reglamento 7 konstatuojamąją dalį:

„Tokiuose daugiamečiuose planuose turi būti nustatyti atitinkamų išteklių tausojančio naudojimo tikslai, žvejybos taisyklės, pagal kurias būtų skaičiuojamos metinių sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų ribos, ir numatytos kitos ypatingos valdymo priemonės, taip pat įvertintas poveikis kitoms gyvūnų rūšims.“

9. Pagrindinio reglamento 1 straipsnyje BŽP taikymo sritis apibrėžiama taip:

„1. [BŽP] turi apimti gyvųjų vandens išteklių apsaugą, valdymą ir naudojimą, akvakultūrą ir žuvininkystės bei akvakultūros produktų perdirbimą ir prekybą, kai ši veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje arba Bendrijos vandenyse, arba kai ją vykdo Bendrijos žvejybos laivai arba valstybių narių piliečiai, nepažeidžiant vėliavos valstybės tiesioginės atsakomybės.

2. [BŽP] turi numatyti aiškias priemones, susijusias su:

a) gyvųjų vandens išteklių apsauga, valdymu ir naudojimu;

<...>“

4 — 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (OL L 358, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460).

10. Pagrindinio reglamento 2 straipsnyje BŽP tikslai apibrėžiami taip:

„1. [BŽP] turi garantuoti, kad gyvieji vandens ištekliai būtų naudojami, užtikrinant tausojančias ekonomines, aplinkos ir socialines sąlygas.

Tuo tikslu Bendrija turi imtis atsargos principų, skirtų saugoti ir apsaugoti gyvuosius vandens išteklius, numatyti tausojantį jų naudojimą ir sumažinti žvejybos poveikį jūros ekosistemoms. Ji turi siekti progresyviai įgyvendinti ekosistema paremtą žvejybos valdymo būdą, stengtis skatinti veiksmingą žvejybą ekonomiškai gyvybingoje ir konkurencingoje žuvininkystės bei akvakultūros pramonėje, suteikiant tinkamą pragyvenimo lygį priklausantiesiems nuo žvejybos verslo ir atsižvelgiant į vartotojų interesus.

2. [BŽP] turi vadovautis tokiais gero valdymo principais:

<...>

b) sprendimo priėmimo procesu, paremtu pagrįstomis mokslinėmis rekomendacijomis, pateikiančiomis savalaikius rezultatus;

<...>

d) derinant su kitų sričių Bendrijos politika, ypač su aplinkos, socialine, regionine, plėtros, sveikatos ir vartotojų apsaugos.“

11. 4 straipsnyje nurodytos priemonių, kurių imamasi siekiant įgyvendinti BŽP tikslus, rūšys. Priemonės nustatomos atsižvelgiant į turimas mokslinę, techninę ir ekonominę rekomendacijas, o ypač į Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto sudarytas ataskaitas. Pagal 4 straipsnio 2 dalį tose priemonėse pirmiausia gali būti nurodomos kiekvienai išteklių rūšiai ar išteklių grupėms skirtos priemonės, taikomos ribojant mirtingumą dėl žvejybos ir žvejybos poveikį aplinkai tokiais būdais:

„<...>

a) priimant atkūrimo planus pagal 5 straipsnį;

b) priimant valdymo planus pagal 6 straipsnį;

c) nustatant išteklių tausojančio naudojimo tikslus;

d) ribojant sugavimus;

e) nustatant žvejybos laivų, kuriems leista žvejoti, skaičių ir rūšį;

f) ribojant žvejybos pastangas;

g) numatant technines priemones, apimančias:

i) priemonės, susijusios [susijusias] su žvejybos įrankių konstrukcija, laive esančių žvejybos įrankių kiekiu ir dydžiu, bei jų naudojimo būdais, ir sugavimų, kuriuos galima laikyti laive žvejojant su tais įrankiais, sudėtimi;

<...>

h) nustatant paskatas, tame tarpe ir ekonominio pobūdžio skatinimą, kuriomis būtų palaikomas noras žvejoti išrankiau ir sukeliant mažesnę poveikį;

<...>“

12. 5 straipsnyje reglamentuojami atkūrimo planai. Jame nurodyta:

„1. Prioritetiniais Tarybai turi tapti tų žūklės rajonų atkūrimo planai, kuriuose ištekliai sumažėjo žemiau saugių biologinių ribų.

2. Atkūrimo planų tikslas yra užtikrinti, kad ištekliai būtų atkurti iki saugių biologinių ribų.

Jie turi apimti apsaugos atskaitos taškus, tokius kaip tikslai, pagal kuriuos turi būti vertinamas išteklių atkūrimas iki saugių biologinių ribų.

Tikslai išreiškiami:

- a) populiacijos dydžiu ir (arba)
- b) ilgalaikiu sužvejotinu kiekiu; ir (arba)
- c) mirtingumo dėl žvejybos koeficientu; ir (arba)
- d) sugavimų stabilumu.

<...>

3. <...>

Atkūrimo planai turi būti daugiamečiai ir juose turi būti nustatytas numatomas iškeltų tikslų pasiekimo laikas.

4. Į atkūrimo planus gali būti įtraukta bet kuri iš 4 straipsnio 2 dalies nuo c iki h punktų nurodytų priemonių, taip pat kaip ir žvejybos taisyklės, kurias sudarytų iš anksto nustatytas biologinių parametrų rinkinys valdyti sugavimų apribojimus.

Atkūrimo planuose turi būti nurodyti žvejybos pastangų apribojimai, nebent tai nebūtina siekiant plano tikslo.

<...>“

C – *Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008*⁵

13. Reglamentą Nr. 1342/2008, nustatantį menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 (toliau – menkių išteklių planas), pagal Komisijos pasiūlymą priėmė Taryba, pasikonsultavusi su Parlamentu pagal EB 37 straipsnį.

5 — 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (OL L 348, p. 20).

14. Reglamento Nr. 1342/2008 7 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinti tikslai, susiję su mirtingumo dėl žvejybos koeficientu, ir sudaryti sąlygas sumažinti į jūrą išmetamų žuvų kiekį, reikia nustatyti ir daugiametę strategiją atitinkančias žvejybos galimybes, išreikštas žvejybos pastangomis. Tokias žvejybos galimybes, kiek įmanoma, reikėtų apibrėžti pagal žvejybos įrankių rūšis, atsižvelgiant į dabartinę žvejybos praktiką. Tikslinga numatyti periodinę valdymo sistemos veiksmingumo peržiūrą ir užtikrinti, kad žvejybos pastangų reguliavimo sistema būtų peržiūrima visų pirma tada, kai pasiekiamas menkių išteklių lygis, kuriam esant galimas išteklių naudojimas atsižvelgiant į didžiausią tausojamąją žvejybą užtikrinantį sužvegotų žuvų kiekį.“

15. Šio reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Sugautų kiekių apribojimų nustatymas ir paskirstymas, mažiausių ir prevencinių išteklių kiekių bei mirtingumo dėl žvejybos koeficientų nustatymas, taip pat didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų nustatymas kiekvienai valstybei narei bei kiekvienai žvejybos pastangų grupei ir šiame reglamente nustatytos žvejybos pastangų sistemos netaikymas tam tikroms laivų grupėms yra [BŽP] labai svarbios priemonės. Reikia, kad Taryba pati turėtų teisę tiesiogiai naudotis įgyvendinamosiomis galiomis šiose specifinėse srityse.“

16. Pagal šio reglamento 1 straipsnį reglamentu nustatomas menkių išteklių keturių grupių, atitinkančių šiuos geografinius rajonus: Kategato sąsiauris, Šiaurės jūra, Skagerako sąsiauris ir rytinė Lamanšo sąsiaurio dalis, rajonas į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūra, planas.

17. Reglamento Nr. 1342/2008 5 straipsnyje nurodytas toks daugiamečio plano tikslas:

„1. 1 straipsnyje nurodytu planu užtikrinama, kad menkių ištekliai būtų tausiai naudojami taikant didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvegotų žuvų kiekio principą.

2. 1 dalyje nustatytas tikslas pasiekiamas išlaikant tokį atitinkamų amžiaus grupių menkių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą <...>

3. Menkių išteklių Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje atveju 1 dalyje nustatytas tikslas pasiekiamas išlaikant atitinkamų amžiaus grupių menkių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą, nurodytą 8 straipsnyje.“

18. Kad būtų įgyvendintas 5 straipsnyje nustatytas tikslas, Reglamento Nr. 1342/2008 6–10 straipsniuose nustatytos konkrečios su bendru leidžiamu sugauti kiekiu (toliau – BLSK) susijusios taisyklės. Reglamento 11–17 straipsniuose nustatytas žvejybos pastangų ribojimas.

19. Konkrečiau kalbant, Reglamento Nr. 1342/2008 versijoje, galiojusioje iki pakeitimų, padarytų ginčijamu reglamentu, buvo 9 straipsnis, kuriame buvo numatytos BLSK nustatymo procedūros taisyklės, kai dėl būtinos informacijos stokos negalima taikyti pagrindinių taisyklių pagal reglamento 7 ir 8 straipsnius. Reglamento 12 straipsnyje nustatytas didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų apskaičiavimo metodas.

D – *Ginčijamas reglamentas*

20. 2012 m. rugsėjo 12 d. patvirtintas Komisijos pasiūlymas iš dalies pakeisti kai kurias Reglamento Nr. 1342/2008 nuostatas. Šis pasiūlymas buvo grindžiamas SESV 43 straipsnio 2 dalimi. Atsižvelgiant į tai, kad vėliau planuota parengti išsamesnį menkių išteklių planą, Komisijos pasiūlymas buvo parengtas kaip laikinas nustatytų opiausių problemų sprendimas⁶. Patvirtinimo dieną pasiūlymas persiūstas Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui (EESRK).

21. Be pakeitimų, kuriuos Taryba vėliau nutarė patvirtinti atskiru reglamentu pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, kaip paaiškinta toliau, pasiūlyta pakeitimų (pirmiausia, bet ne tik) dėl metodikos, kurią valstybės narės turėtų naudoti apskaičiuodamos žvejybos pastangas (4 straipsnio pakeitimas), kai kurių laivų neįtraukimo į žvejybinių pastangų sistemą procedūros supaprastinimo (11 straipsnio pakeitimas ir papildymas 11a–11d straipsniais) ir valstybių narių prievolių spręsti su dideliais išmetamų žuvų kiekiais susijusias problemas, užtikrinti tinkamą 11 ir 13 straipsniuose įtvirtintų paskatų stebėseną ir kontrolę (14 straipsnio pakeitimas).

22. Ginčijamas reglamentas patvirtintas 2012 m. gruodžio 19 d. remiantis SESV 43 straipsnio 3 dalimi. Šiuo reglamentu Taryba iš dalies pakeitė Reglamento Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsnius.

23. Ginčijamo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kodėl jis priimtas pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, o ne pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį:

„9 ir 12 straipsnių pakeitimais nustatomos išsamios konkrečios taisyklės žvejybos galimybėms nustatyti taikant BLSK ir žvejybos pastangų apribojimus. Jais pritaikomos šiuo metu galiojančios žvejybos galimybių nustatymo taisyklės nekeičiant menkių išteklių plano tikslo. Todėl tai yra priemonės, kuriomis nustatomi ir skiriami BLSK ir žvejybos pastangų apribojimai, ir jos negali būti laikomos nei bendrą žuvininkystės rinkų organizavimą nustatančiomis nuostatomis, nei nuostatomis, kurios būtinos [BŽP] tikslams pasiekti“.

24. Ginčijamu reglamentu pakeistas Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnis ir nustatyta speciali BLSK nustatymo tvarka:

„1. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 7 straipsnį, Kategato sąsiauryje, rajone į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje nustatomi mokslinėse rekomendacijose nurodyto lygio menkių išteklių BLSK. Tačiau, jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas BLSK lygis yra daugiau kaip 20 % didesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % didesni nei ankstesniais metais BLSK, arba jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas lygis yra daugiau kaip 20 % mažesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % mažesni nei ankstesniais metais BLSK.“

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tais atvejais, kai mokslinės rekomendacijos rodo, kad specializuota žvejyba neturėtų būti vykdoma ir kad:

- a) priegauda turėtų būti kuo labiau sumažinta arba sumažinta iki mažiausio įmanomo lygio ir (arba)
- b) sužvejojamas menkių kiekis turėtų būti sumažintas iki mažiausio įmanomo lygio,

Taryba gali nuspręsti netaikyti metinio BLSK patikslinimo vėlesniais metais arba kelis vėlesnius metus, su sąlyga, kad BLSK nustatomas tik priegaudai.

6 — Pasiūlymo aiškinamasis memorandumas; COM(2012) 498 galutinis, p. 2–4.

3. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 8 straipsnį, menkių išteklių BLSK Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje nustatomi taikant *mutatis mutandis* šio straipsnio 1 ir 2 dalis, nebent per konsultacijas su Norvegija būtų nustatytas kitoks BLSK lygis.

4. Jei mokslinės konsultacijos rodo, kad 8 straipsnio 1–4 dalyse nustatytų taisyklių taikymas nėra tinkamas plano tikslams pasiekti, Taryba, nepaisydama pirmiau minėtų nuostatų, gali nuspręsti dėl alternatyvaus BLSK lygio.“

25. Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsnis taip pat iš dalies pakeistas ginčijamu reglamentu. Šio pakeisto straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatyta:

„4. Sudėtinėms žvejybos pastangų grupėms, kurių bendro sužvejojamų menkių kiekio dalis pagal 3 dalies d punktą yra 20 % arba daugiau, taikomi metiniai patikslinimai. Atitinkamų grupių didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos apskaičiuojamos taip:

- a) jei taikomas 7 ar 8 straipsnis, bazinė vertė patikslinama taikant tokią procentinę vertę, kuria yra patikslintas pagal tuos straipsnius taikomas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas;
- b) jei taikomas 9 straipsnis, bazinė žvejybos pastangų vertė patikslinama tokia procentine verte, kokia, palyginti su ankstesniais metais, yra patikslinamas BLSK.

<...>

6. Nukrypstant nuo 4 dalies, jei didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos sumažinamos ketverius metus iš eilės, Taryba gali nuspręsti didžiausioms leidžiamoms žvejybos pastangoms vienus ar kelerius tolesnius metus metinio patikslinimo netaikyti.“

II – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

26. Savo ieškinyje byloje C-124/13 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą reglamentą ir
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

27. Savo ieškinyje byloje C-125/13 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą reglamentą,
- palikti galioti panaikinto Tarybos reglamento pasekmes pagrįstą laikotarpį po sprendimo priėmimo byloje C-125/13, t. y. ne ilgiau nei vienus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo kitų metų po sprendimo priėmimo sausio 1 d., ir
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

28. 2013 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-124/13 ir C-125/13 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas. 2013 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai ir Lenkijos Respublikai buvo leista įstoti į abi bylas palaikyti Tarybos reikalavimų.

29. Taryba, palaikoma įstojusių į bylą šalių vyriausybių, gindamasi sujungtose bylose Teisingumo Teismo prašo:

- dėl esminių priežasčių atmesti visus Parlamento ir Komisijos ieškinius,
- priteisti iš Parlamento ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas,
- nepatenkinus pirmųjų reikalavimų, jeigu Teisingumo Teismas panaikintų ginčijamą reglamentą ir tiek, kiek Teisingumo Teismas jį panaikintų, pripažinti, kad ginčijamo reglamento pasekmės yra galutinės.

30. Pastabas raštu ir žodžiu 2015 m. vasario 24 d. posėdyje pateikė Parlamentas, Komisija, Taryba ir Ispanijos, Prancūzijos ir Lenkijos vyriausybės.

III – Analizė

A – Pagrindiniai šalių argumentai

31. Byloje C-124/13, nurodydamas vienintelį teisinį pagrindą, Parlamentas teigia, kad ginčijamas reglamentas neteisėtas, nes patvirtintas remiantis netinkamu teisiniu pagrindu. Parlamentas teigia, kad, atsižvelgiant į reglamento tikslą ir turinį, jis turėjo būti patvirtintas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kai Parlamentas dalyvauja kaip vienas iš teisės aktų leidėjų.

32. Šiuo klausimu Parlamentas pirmiausia tvirtina, kad tokie daugiamečiai planai, kaip nagrinėjami šiose bylose, yra žuvų išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonė. Kiekvienas planas sudaro visumą ir jame yra tik su BŽP tvarumo ir išsaugojimo tikslais susijusių nuostatų. Todėl visi tokie planai turi būti tvirtinami pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį.

33. Parlamentas taip pat nepitaria Komisijos pasiūlymo padalijimui. Parlamento nuomone, padalijus pasiūlymą piktnaudžiaujama procedūra, ir visa teismo praktika, susijusi su teisės akto teisinio pagrindo gyvybingai svarbiu santykiu su to akto esme, netenka prasmės. Be to, padalydama pasiūlymą, Taryba sugebėjo dirbtinai rinktis atskirą teisinį pagrindą tam tikroms pasiūlyto teisės akto dalims, nors visoms toms dalims būtų tikęs vienas teisinis pagrindas, t. y. SESV 43 straipsnio 2 dalis, jeigu teisės aktas, kaip ir buvo siūlyta, būtų patvirtintas visas.

34. Byloje C-125/13 Komisija savo ieškinį grindžia trimis kaltinimais.

35. Pirma, kaip pagrindinį ginčijamą dalyką, kaip ir Parlamentas, Komisija mini nustatytą ginčijamo reglamento teisinį pagrindą. Komisijos nuomone, Taryba neturėjo teisės padalyti Komisijos pasiūlymo ir jo dalį tvirtinti pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį. Komisija teigia, kad visas pasiūlymas turėjo būti grindžiamas 43 straipsnio 2 dalimi, atsižvelgiant į tai, kad kai kurios ginčijamo reglamento nuostatos nepatenka į 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, nes daro poveikį politiniams sprendimams šioje srityje.

36. Antra, Komisijos teigimu, padalydama pasiūlymą ir patvirtindama ginčijamą reglamentą, Taryba vadovavosi sprendimų priėmimo procedūra, neatitinkančia Parlamento ir EESRK institucinių prerogatyvų, t. y. ji pažeidė Parlamento teisę dalyvauti ir EESRK teisę į tai, kad su juo būtų tinkamai konsultuojamasi.

37. Trečia, Komisija teigia, kad pakeitus ginčijamo reglamento teisinį pagrindą buvo pažeista ir jos pačios išimtinė iniciatyvos teisė. Iš esmės šis pažeidimas kilo dėl to, kad dėl tokio pakeitimo iš esmės pasikeitė Komisijos pasiūlymo pobūdis.

38. Taryba, palaikoma į bylą įstojusių vyriausybių, ginčija ieškovų argumentus. Jos nuomone, ginčijamas reglamentas – tai žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo priemonė, todėl jis buvo tinkamai grindžiamas SESV 43 straipsnio 3 dalimi. Ji teigia, kad padalijo Komisijos pasiūlymą ir atskiru teisės aktu patvirtino kai kurias nuostatas, atsižvelgdama į pasiūlymo tikslą ir turinį. Todėl Taryba nesupranta, kaip dėl sprendimo padalyti pasiūlymą galėjo būti pažeista Komisijos išimtinė iniciatyvos teisė.

B – Aplinkybės

39. Konstituciniu požiūriu sunku perdėti šių bylų svarbą. Taip yra todėl, kad jose keliamas klausimas dėl SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies taikymo sričių tvirtinant priemones (teisėkūros ir kitas) žemės ūkio ir žuvininkystės srityse. Šiuo aspektu Teisingumo Teismo požiūris į kiekvienos iš šių nuostatų taikymo sritį turės svarbių pasekmių, kalbant apie įvairių institucijų vaidmenį ir šioje srityje taikomas sprendimų priėmimo procedūras. Šiuo instituciniu požiūriu savaime suprantama, kad šiose bylose ant kortos pastatyta tikrai daug.

40. Konkrečiau kalbant, šių bylų esmė – nustatyti ES institucijų vaidmenis tvirtinant žuvininkystės priemones po Lisabonos sutarties priėmimo ir pirmiausia konkrečius aspektus, susijusius su Tarybos kompetencija imtis veiksmų šioje srityje nedalyvaujant Parlamentui.

41. Tiesa, bet kokios ES priemonės tinkamą teisinį pagrindą būtina vertinti kiekvienu konkrečiu atveju. Taip pat tiesa, kad Teisingumo Teismas dar nėra nustatęs ribos tarp SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies, kai tvirtinamos ES viduje taikomos priemonės. Tačiau Teisingumo Teismas paaiškino, kaip šias nuostatas reikėtų aiškinti ES išorės santykių srityje. Neseniai priimtame sprendime dėl Europos Sąjungos išorės kompetencijos suteikiant žvejybos galimybių su Venesuelos Bolivarо Respublikos vėliava plaukiojantiems laivams ES vandenyse Prancūzijos Gvianos priekrantėje⁷ Teisingumo Teismas atskyrė šiuos du teisinius pagrindus.

42. Tame sprendime Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad tvirtinant nuostatas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį reikia įvertinti, ar tos nuostatos būtinos pagal SESV priimtos bendros politikos tikslams pasiekti. Svarbu tai, kad tokiam vertinimui atlikti reikia politinio sprendimo, kurį turi priimti ES teisės aktų leidėjai.

43. Kita vertus, toliau Teisingumo Teismas aiškina, kad padėtis yra kitokia, kalbant apie SESV 43 straipsnio 3 dalį, pagal kurią turi būti tvirtinamos žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo priemonės. Teisingumo Teismo teigimu, itin svarbu tai, kad pagal tą teisinį pagrindą nereikalaujama taip pat įvertinti būtinybės. Taip yra todėl, kad pagal šią nuostatą tvirtinamos priemonės yra daugiausia techninio pobūdžio, o jų tvirtinimo tikslas – *įgyvendinti pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtas nuostatas*.

44. Žinoma, tiesa, kad šios bylos skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas Sprendimas *Venesuela*, nes skiriasi jos aplinkybės ir tam tikra prasme teisinis kontekstas. Tačiau negalima pamiršti, kad tomis skirtingomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) paaiškino, kaip reikėtų suprasti SESV 43 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 3 dalį. Taip pat svarbu prisiminti, kad ir teisės, ir ekonomikos subjektai laikosi Teisingumo Teismo praktikos ir atsižvelgdami į ją pritaiko savo veiklą. Taip ypač yra šiuo konkrečiu atveju, kai teismo praktika atlieka itin svarbų vaidmenį formuojant teisę. Todėl manau, kad yra svarbių su teisiniu tikrumu susijusių priežasčių, dėl kurių būtina laikytis didžiosios kolegijos neseniai priimto sprendimo ir vadovautis jame išdėstytu SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies aiškinimu. Faktiškai neįžvelgiu pagrindo šioms byloms netaikyti minėto tų nuostatų išaiškinimo.

⁷ — Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:2400, 50 punktas (toliau – Sprendimas *Venesuela*).

45. Turint tai omenyje, derėtų panagrinėti Sprendimo *Venesuela* reikšmę priimant sprendimus dėl priemonių ES viduje. Mėginsiu parodyti, kad iš Sprendimo *Venesuela* matyti, jog SESV 43 straipsnio 3 dalį reikėtų aiškinti kaip teisinį pagrindą priimant specialias įgyvendinimo priemones, todėl hierarchiškai ji priklauso nuo SESV 43 straipsnio 2 dalyje numatyto teisinio pagrindo.

46. Prieš konkrečiai nagrinėdamas ginčijamą reglamentą, pateiksiu kelias bendresnio pobūdžio pastabas dėl SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies taikymo sričių. Galiausiai trumpai aptarsiu kitus šiose bylose kylančius klausimus.

C – SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritis

1. SESV 43 straipsnio 3 dalies santykis su SESV 43 straipsnio 2 dalimi

a) Šalių nesutarimas

47. Sprendimas *Venesuela* priimtas po to, kai šioje byloje buvo užbaigta rašytinė procedūra. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išvadas tame sprendime, nenuostabu, kad ieškovai neatsisakė savo pozicijos, o Taryba bandė sumenkinti šių bylų rezultato pasekmes.

48. Atsižvelgdami į tai, abu ieškovai toliau teigia, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis yra SESV 43 straipsnio 2 dalies išimtis, todėl ją derėtų aiškinti siaurai. Iš esmės pastaroji nuostata yra tinkamas pagrindas tvirtinant bet kokias teisėkūros priemones, būtinas BŽP tikslams pasiekti. Kita vertus, pirmoji nuostata – tai pagrindas tvirtinant tik joje išvardytas įgyvendinimo priemones, pirmiausia priemones, kuriomis nustatomos ir skiriamos žvejybos galimybės. Tačiau Komisija laikosi šiek tiek lankstesnio požiūrio ir pripažįsta, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis taip pat galėtų būti tinkamas teisinis pagrindas tvirtinant tam tikras funkciniu požiūriu susijusias priemones, kuriomis ne tik nustatomos ir skiriamos žvejybos galimybės. Bet kuriuo atveju, ieškovų teigimu, pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį patvirtintos priemonės – tai specialus vykdomasis teisės aktas, tvirtinamas toje nuostatoje nustatyta *sui generis* tvarka. Parlamentas pirmiausia pabrėžė, kad su politikos pasirinkimu susiję sprendimai turi būti priimami pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį pagal teisėkūros procedūrą, kurioje dalyvauja ir Parlamentas, ir Taryba.

49. Ieškovai taip pat nepritaria pažodiniam SESV 43 straipsnio 3 dalies aiškinimui, kuriuo vadovaujasi Taryba. Taryba teigia, kad formuluotė „priemonės dėl“ ir jos redakcija įvairiomis kalbomis (pirmiausia prancūzų) aiškiai rodo, jog ta nuostata taip pat aprėpia tam tikras taisykles, kuriomis ne tik nustatomos žvejybos galimybės. Parlamentas ir Komisija tvirtina, kad tokios išvados negalima daryti remiantis tik tos nuostatos formuluote, neatsižvelgiant į platesnį kontekstą.

50. Taryba, palaikoma į bylą įstojusių valstybių narių vyriausybių, savo ruožtu teigia, kad SESV 43 straipsnio 3 dalyje sakinio dalis „patvirtina priemones“ reiškia, jog tą nuostatą taip pat galima naudoti kaip teisinį pagrindą tvirtinant ir kitas priemones, ne tik tas, kuriomis nustatomos ir skiriamos žvejybos galimybės. Taigi SESV 43 straipsnio 3 dalis apima ne tik kiekybiškai įvertintą teisę žvejoti, kuri gali pasireikšti įvairiai, pavyzdžiui, kaip BLSK, bet ir funkciniu požiūriu susijusias priemones. Tarybos manymu, SESV 43 straipsnio 3 dalis – tai atskiras, savarankiškas teisinis pagrindas, o ne SESV 43 straipsnio 2 dalies išimtis. Tai *lex specialis*, palyginti su *lex generalis*, kaip nurodyta SESV 43 straipsnio 2 dalyje, todėl šios nuostatos nederėtų aiškinti griežtai.

51. Todėl Taryba nepritaria ieškovų pasiūlytam aiškinimui, kad įprasta teisėkūros procedūra įgyja prioritetą, palyginti su kitais teisės aktais, patvirtintais pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį. Tarybos teigimu, yra priešingai: SESV 43 straipsnio 2 dalis ir 43 straipsnio 3 dalis yra hierarchiniais ryšiais nesusiję savarankiški teisiniai pagrindai. Atsižvelgdama į tai, Taryba taip pat ginčija argumentą, kad jei priemonė siejama su BŽP tikslais, ji turi būti grindžiama SESV 43 straipsnio 2 dalimi ir kad jokia

priemonė negali būti priimta remiantis SESV 43 straipsnio 3 dalimi prieš tai nepriėmus sprendimo dėl su BŽP susijusių politikos pasirinkčių pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį⁸.

b) SESV 43 straipsnio 3 dalis kaip *sui generis* teisinis pagrindas įgyvendinimo priemonėms

52. Pirmiausia norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad ir ieškovai, ir Taryba savo reikalavimus grindžia SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies formuluočiais, istorinėmis aplinkybėmis ir šių nuostatų sisteminiu ir teleologiniu aiškinimu. Mano nuomone, tais argumentais galima remtis siekiant apginti abi nuomones.

53. Nors man labiau priimtini Tarybos argumentai dėl SESV 43 straipsnio 2 dalies ir 43 straipsnio 3 dalies taikymo sričių, tai, mano manymu, nėra pakankama priežastis siūlyti nukrypti nuo tų nuostatų skirtumų, kaip Teisingumo Teismas nurodė Sprendime *Venesuela*.

54. Iš tiesų, tame sprendime Teisingumo Teismo padarytus pareiškimus nebūtų galima vertinti tik kaip *obiter dicta*. Išsamiai išnagrinėjęs svarbias Sutarties nuostatas ir toje byloje⁹ nagrinėjamos deklaracijos tikslą ir aplinkybes, Teisingumo Teismas nusprendė, kad atskiro sprendimo priėmimas atsižvelgiant į ES politikos interesus yra ES teisės aktų leidėjo kompetencijos sritis, o SESV 43 straipsnio 3 dalis taikoma iš esmės techninio pobūdžio priemonėms, kuriomis šios pasirinktys įgyvendinamos¹⁰.

55. Vis dėlto prieš nagrinėdamas ginčijamą reglamentą, atsižvelgdamas į tą pareiškimą, norėčiau pateikti kelias pastabas dėl šalių išdėstytų tiesioginio, kontekstinio ir teleologinio aiškinimo.

i) Aplinkybės

56. Iš pirmo žvilgsnio nematau jokios priežasties, kodėl SESV 43 straipsnio 3 dalies nebūtų galima aiškinti kaip aprėpiančios gana plačią priemonių, tam tikra prasme „susijusių“ su žvejybos galimybių nustatymu ir skyrimu, įvairovę¹¹. Tai galėtų būti priemonės, vienaip ar kitaip būtinos faktiškai žvejybos galimybėms nustatyti ir paskirti (pavyzdžiui, leidžiamo sugauti kiekio nustatymo metodas arba žvejybos pastangų ribojimas, svarbus šioje byloje). Netgi galima manyti, kad tos priemonės būtinos BŽP tikslams pasiekti tiek, kiek jos susijusios su žvejybos galimybių nustatymu ir skyrimu. Kontekstiniu požiūriu aiškinant SESV 43 straipsnio 3 dalį kaip SESV 43 straipsnio dalį arba atsižvelgiant į tos nuostatos istorinį kontekstą, neaišku, kuriuo aiškinimu reikėtų vadovautis.

57. Konkrečiau kalbant, man atrodo, kad vertinant istorinį kontekstą negalima padaryti galutinių išvadų. Iki įsigaliojant Lisabonos sutarčiai nė vienoje Sutarties nuostatoje konkrečiai nebuvo minimos procedūros, skirtos žvejybos galimybėms nustatyti ir skirstyti. Iš tiesų pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, pagal kurią priimamas sprendimas dėl „sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų limitų, žvejybos galimybių tarp valstybių narių ir sąlygų, susijusių su tais limitais“. Tas priemonės (t. y. žvejybos galimybių nustatymo ir tam tikras pagalbinės priemonės) Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priėmė kvalifikuota balsų dauguma. Parlamentas nedalyvavo.

58. Šiuo klausimu pažymiu, kad man nevisiškai aišku, kodėl reikėtų savaime sugretinti pagrindinio reglamento 20 straipsnį ir SESV 43 straipsnio 3 dalį, kaip ir, beje, EB 37 straipsnį ir SESV 43 straipsnio 2 dalį.

8 — Reikėtų patikslinti, kad Komisija faktiškai šiuo klausimu laikosi pozicijos, susijusios su keliais aspektais. Jos teigimu, jeigu pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį nėra teisėkūros priemonių, ne teisėkūros priemonėms, kuriomis siekiama BŽP tikslų, Taryba gali pritaikyti SESV 43 straipsnio 3 dalį. Priešingai, jeigu teisės aktas patvirtintas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, Taryba privalo į tai atsižvelgti priimdama priemones pagal 3 dalį.

9 — Sprendimo *Venesuela* 47–79 punktai.

10 — Būtent sprendimo 79–81 punktai.

11 — Dėl formuluočės ir jos galimo aiškinimo žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvadą sujungtose bylose *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:334 (toliau – generalinės advokatės E. Sharpston išvada byloje *Venesuela*), ypač jos 160 punktą.

59. Kaip pažymi Taryba, priėmus Lisabonos sutartį SESV 43 straipsnio 2 dalimi ir 43 straipsnio 3 dalimi buvo pakeista viena nuostata – EB 37 straipsnis, kuris iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo buvo įvairių teisės aktų, susijusių ir su žemės ūkiu, ir su žuvininkyste, priėmimo teisinis pagrindas. Vien tik šiais faktais, atrodo, negalima pateisinti išvados, kad SESV rengėjai norėjo užtikrinti, jog tais atvejais, kai iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo būtų taikytas EB 37 straipsnis, dabar reikėtų taikyti SESV 43 straipsnio 2 dalį.

60. Tačiau reikėtų pripažinti, kad sunku nekreipti dėmesio į pagrindinio reglamento 20 straipsnio ir SESV 43 straipsnio 3 dalies panašumą. Bent jau atrodo, kad SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritis siauresnė nei pagrindinio reglamento 20 straipsnio taikymo sritis, nes pirmojoje nuostatoje, priešingai nei pastarojoje, neminimos „sąlygos, susijusios su“¹². Atsižvelgiant į reikšmingus pakeitimus, padarytus Sutarties struktūroje apskritai ir konkrečiai žemės ūkiu bei žuvininkystės srityse, atrodo tikėtina, kaip teigia Taryba, kad Sutarties pakeitimai faktiškai reiškia, kad jų autoriai nori palikti Tarybai (nepaisant įprastos teisėkūros procedūros išplėtimo šioje srityje) tam tikrus konkrečius (nepriklausomus) įgaliojimus, o ne ribotus įgyvendinimo įgaliojimus.

61. Dabar pereisiu prie kito aspekto. Nė viena šalis neneigia, kad Sutarties rengėjai numatė įprastą teisėkūros procedūrą pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį dėl bendresnio pobūdžio priemonių, būtinų BŽP tikslams pasiekti, o ne teisėkūros procedūrą pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį paliko tam tikroms reguliavimo priemonėms (kurios vis dėlto, pavyzdžiui, reguliarius BLSK nustatymas, kartu gali būti būtinos siekiant BŽP tikslų). Tačiau iš esmės nesutariama dėl tų procedūrų ir atitinkamų priemonių santykių.

ii) Yra hierarchija ar ne?

62. Kaip jau minėjau, Taryba ir į bylą įstojusios valstybių narių vyriausybės mano, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis yra atskiras teisinis pagrindas ir todėl neturėtų būti naudojamas vien tik techninio pobūdžio priemonėms, pavyzdžiui, BLSK nustatyti, tvirtinti. Mano nuomone, tai, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis suformuluota taip, kad aprėptų „priemonės dėl žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo“, o ne tik, pavyzdžiui, suteiktų Tarybai įgaliojimus „nustatyti ir paskirstyti žvejybos galimybes“, nieko konkrečiai nereiškia. Remiantis šios nuostatos formuluote galima ginti (taip pat (ne)įtikinamai) ir ieškovų, ir Tarybos aiškinimą.

63. Kita vertus, remiantis šia formuluote, atrodo, iš pat pradžių negalima atmesti galimybės, kad SESV 43 straipsnio 2 dalyje ir 43 straipsnio 3 dalyje nustatytos dvi atskiros ES institucijų kompetencijos sritys. Pagal tokį aiškinimą tos dvi nuostatos gali būti nesuderinamos ir viena kitą papildyti. Iš tiesų, nesu tikras, kad vien todėl, kad Sutarties rengėjai nusprendė išplėsti įprastos teisėkūros procedūros taikymo sritį, kad ji apimtų žemės ūkį ir žuvininkystę, visas kitas Sutartyje numatytas kompetencijos sritis šioje srityje reikėtų būtinai aiškinti siaurai ar vertinti kaip apimamas teisėkūros kompetencijos.

64. Teisingumo Teismas vis dėlto yra nustatęs aiškią hierarchiją tarp tų nuostatų. Sprendime *Venesuela* Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtoms priemonėms iš esmės yra techninio pobūdžio ir jos turi būti priimanamos *įgyvendinant* pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį patvirtintas nuostatas¹³. Be to, išsamiai išnagrinėjęs toje byloje ginčijamą deklaraciją, Teisingumo Teismas

12 — Dar vienas įdomus pažymėtinas dalykas – tai, kad SESV 43 straipsnio 3 dalies formuluotė taip pat labai panaši į Sutarties dėl Konstitucijos Europai III-231 straipsnio 3 dalies formuluotę: „Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima europinius reglamentus arba sprendimus dėl kainų, rinkliavų, pagalbos ir kvotų nustatymo bei žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo.“ Kitaip nei pagrindinio reglamento 20 straipsnyje, šios nuostatos tekste nėra nuorodos į „sąlygas, susijusias su tais [sugavimų ir žvejybos] limitais“. Iš tiesų, šioje nuostatoje daroma aiški nuoroda į žemesnio lygio nuostatas (palyginti su Europos teisės aktais), ir atrodytų, kad tarp teisėkūros priemonių ir eiliškumo tvarka žemesnio lygmens nei teisėkūros priemonės priimamų priemonių yra hierarchinis ryšys. Taip pat žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Venesuela* 168 punktą. Tačiau tai savaime nereiškia, kad tos priemonės priklauso viena nuo kitos arba kad viena jų būtinai viršesnė už kitą.

13 — Sprendimo *Venesuela* 50 punktas.

pažymėjo, kad būtent todėl, kad deklaracija yra priemonė, dėl kurios turi būti priimtas atskiras sprendimas atsižvelgiant į Europos Sąjungos politinius interesus įgyvendinant jos bendrą, būtent žuvininkystės, politiką, ta deklaracija priklauso vienai iš kompetencijos sričių, dėl kurių sprendimus priima Sąjungos teisės aktų leidėjas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį¹⁴.

65. Todėl, atrodo, Teisingumo Teismas pripažįsta, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis pirmiausia susijusi su priemonėmis, lygiavertėmis toms, kurių anksčiau buvo imtasi pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnį ir kurių reikia imtis reguliariai (pavyzdžiui, nustatyti BLSK)¹⁵. Be to, tą sprendimą ir ypač teiginį dėl būtinybės palikti ES teisės aktų leidėjui kompetenciją priimti atskirus ES politikos interesus atitinkančius sprendimus aiškinu taip: SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymas faktiškai priklauso nuo išankstinės sąlygos, t. y. ar yra pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimta susijusi priemonė.

66. Kitaip tariant, bet koks *atskiras* sprendimas, susijęs su politikos sumetimais, dabar būtinai patenka į SESV 43 straipsnio 2 dalies taikymo sritį. Atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo išvadas Sprendime *Venezuela*, manau, kad visos priemonės, kuriomis nustatoma žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo sistema, dabar patenka į SESV 43 straipsnio 2 dalies taikymo sritį. Taip yra todėl, kad tokios sistemos negalima vertinti tiesiog kaip priemonės, skirtos aukštesniu lygmeniu priimtai nuostatai įgyvendinti atsižvelgiant į konkrečius Europos Sąjungos politinius interesus. Todėl priemonės pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį turi apimti tik priemones, glaudžiai susijusias su tuo, kas ką ir kur gali žvejoti, ir sąlygas, funkcinio požiūriu susijusias su šiais klausimais (jeigu tai įgyvendinimo priemonės), o su kitais žvejybos galimybių aspektais susijusios priemonės į SESV 43 straipsnio 3 dalį patekti negali¹⁶.

67. Atsižvelgdamas į tai, manau, kad SESV 43 straipsnio 3 dalies nuostatos visiškai pagrįstai sugretinamos su pagal SESV 291 straipsnį patvirtintais įgyvendinimo aktais. Pagal savo pobūdį žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo priemonės, turinčios atitikti BŽP teisėkūros nuostatas, gali būti prilyginamos įgyvendinimo priemonėms. Tai tiesa, nepaisant to, kad jos nepatenka į „įgyvendinimo aktų“ taikymo sritį, kaip apibrėžta SESV 291 straipsnyje. Taigi Teisingumo Teismas šį požiūrį ir skiriamąją liniją tarp įvairių priemonių, kurias galima priimti pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį ir 43 straipsnio 3 dalį, patvirtino Sprendime *Venezuela*.

68. Atsižvelgiant į tai, dabar derėtų nustatyti, ar ginčijamame reglamente įtvirtintos nuostatos, atskirtos nuo pirminio Komisijos pasiūlymo, yra techninės priemonės, kurias tvirtinant nereikia vertinti jų būtinumo ir kurios skirtos pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtoms nuostatoms įgyvendinti.

2. Ginčijamas reglamentas

69. Pateikdami pagrindinį argumentą Parlamentą ir Komisija teigia, kad Taryba, priimdama ginčijamą reglamentą, pasinaudojo netinkamu teisiniu pagrindu. Jie tvirtina, jog taip yra todėl, kad reglamento nuostatos buvo atskirtos nuo pirminio Komisijos pasiūlymo dėl Reglamento Nr. 1342/2008 dalinio pakeitimo ir paskui patvirtintos pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, o ne SESV 43 straipsnio 2 dalį, kuri buvo pirminio Komisijos pasiūlymo teisinis pagrindas. Prieš pradėdamas nagrinėti šį argumentą trumpai paaiškinsiu, koks tokių daugiamečių planų, kaip Reglamente Nr. 1342/2008 numatytas ir ginčijamu reglamentu iš dalies pakeistas planas, tikslas.

14 — Sprendimo 79–81 punktai.

15 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Venezuela* 164 punktą.

16 — Taip pat žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Venezuela* 169 punktą.

a) Kas yra daugiamečiai planai ir koks jų tikslas?

70. Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad pagrindinis BŽP tikslas – be abejonės, tausius gyvųjų vandens išteklių naudojimas. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnį to tikslo siekiama pirmiausia žuvininkystės valdymui taikant daugiametį požiūrį, kaip nustatyta įvairiuose daugiamečiuose planuose. Atsižvelgiant į tausojimo principą, daugiamečiuose planuose nustatomos konkrečios priemonės, būtinos ištekliams atkurti arba, jei išteklių lygis jau pakankamas, tokiam išteklių lygiui palaikyti.

71. Tuose planuose, kaip ir menkių išteklių plane pagal Reglamentą Nr. 1342/2008, nustatytos įvairios konkrečios išsaugojimo priemonės tam tikrų išteklių tausiam valdymui paremti. Tai priemonės, susijusios su uždariais rajonais, griežtos techninės nuostatos dėl tinklo akies dydžių ir žvejybos įrankių ir įvairios stebėsenos, tikrinimo ir kontrolės priemonės. Planai pirmiausia rengiami siekiant nustatyti tam tikrų išteklių tausaus naudojimo tikslus. Tam, *inter alia*, kuriamos išsamios metinio BLSK nustatymo taisyklės, o kita vertus – didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų taisyklės.

72. Pagal pagrindinio reglamento 5 ir 6 straipsnius ir į atkūrimo planus, ir į valdymo planus reikia įtraukti tikslus, pagal kuriuos turi būti vertinama išteklių būklė. Nors žvejybos taisyklės¹⁷, kurios pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį yra iš anksto nustatytas biologinių parametru rinkinys siekiant valdyti sugavimų apribojimus, neprivalomos, atkūrimo planuose iš esmės reikalaujama riboti žvejybos pastangas.

b) BLSK nustatymo ir žvejybos pastangų skyrimo metodas, kai trūksta duomenų

73. Kaip galima matyti, daugiamečiai planai – tai žuvų išteklių išsaugojimo priemonės, neabejotinai svarbios šių išteklių tausiam naudojimui. Šiuo požiūriu daugiamečiai planai itin svarbūs nustatant BŽP tikslus: jais praktiškai įgyvendinami bendri išsaugojimo ir tvarumo principai ir užtikrinama tų principų ir socialinių ekonominių tikslų pusiausvyra. Atrodo, visos šalys tam pritaria.

74. Atrodo, jog visos šalys sutaria ne tik dėl itin svarbaus daugiamečių planų vaidmens siekiant BŽP tikslų, bet ir dėl to, kad jeigu SESV 43 straipsnio 3 dalis nėra tinkamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, tinkamas pagrindas yra 43 straipsnio 2 dalis (ir kad, jei taip yra, nebuvo galima atskirti jokios pirminio Komisijos pasiūlymo dalies). Nė viena šalis neteigia, kad ginčijamam reglamentui reikėtų nustatyti dvejopą teisinį pagrindą.

75. Šiuo požiūriu pagal nusistovėjusią teismo praktiką ES priemonės teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti grindžiamas objektyviais veiksniais, dėl kurių galima atlikti teisminę kontrolę. Atsižvelgiama ne tik į priemonės tikslą ir turinį, bet ir į teises aplinkybes¹⁸.

76. Pirmiausia kalbant apie aplinkybes, pažymėtina, kad menkių išteklių planas, išdėstytas Reglamente Nr. 1342/2008, visas pagrįstas EB 37 straipsniu. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad pastaruoju metu labai pasikeitė esminės sąlygos žuvininkystės srityje¹⁹, būtų neapdairu vien tik tuo remiantis daryti išvadą, kad kiti to plano pakeitimai būtina turi būti grindžiami SESV 43 straipsnio 2 dalimi.

17 — Dėl termino „žvejybos taisyklės“ reikšmės, atrodo, ne visai sutariama. Taip neabejotinai yra todėl, kad skiriasi šio termino apibrėžtys pagrindinio reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje ir 5 straipsnio 4 dalyje. Kadangi reglamento 5 straipsnio 4 dalyje pateikta tikslesnė apibrėžtis, toliau minėsiu žvejybos taisykles tik dėl BLSK, bet ne dėl žvejybos pastangų.

18 — Žr. Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-43/12, EU:C:2014:298, 29 punktą ir Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-137/12, EU:C:2013:675, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką. Dėl teisinių aplinkybių žr. pirmiausia Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-411/06, EU:C:2009:518, 64 ir 65 punktus.

19 — Žr. šios išvados 59 punktą.

77. Kad ir kaip būtų, šiuo atveju problema nesusijusi su ginčijamo reglamento pagrindinio tikslo ar turinio nustatymu. Kaip matyti iš preambulės, šio reglamento tikslas – patikslinti konkrečias taisykles, kuriomis nustatoma išsami metinio BLSK ir žvejybos pastangų apribojimų nustatymo metodika atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti lankstumą nustatant ir skiriant žvejybos galimybes pagal mokslinius duomenis²⁰.

78. Menkių išteklių plano 9 ir 12 straipsniuose su pakeitimais, padarytais ginčijamu reglamentu, išdėstytos išsamios žvejybos galimybių nustatymo taisyklės nustatant BLSK ir žvejybos pastangų apribojimus tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis. Šia prasme juose patikslintos kitais atvejais taikytinų žvejybos galimybių nustatymo taisyklių išimtys. Tiesa, dėl to nesikeičia bendrasis menkių išteklių plano tikslas, susijęs su Reglamento Nr. 1342/2008²¹ 5 straipsnyje nustatytais didžiausiu tausojamąją žvejybą užtikrinančiu sužvejojtu žuvų kiekiu ir mirtingumo dėl žvejybos koeficientu. Vis dėlto, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo išvadas Sprendime *Venezuela* pirmiausia dėl siauro SESV 43 straipsnio 3 dalies aiškinimo, dabar kyla klausimas, ar ginčijamo reglamento nuostatos yra ne vien tik techninės priemonės, kurių tikslas – įgyvendinti visą menkių išteklių planą.

79. Manau, kad taip ir yra. Iš tiesų, kaip jau minėta (ir tam iš esmės pritarė Taryba), ginčijamu reglamentu nustatytos (kai kurios) menkių išteklių plano tikslų įgyvendinimo priemonės, susijusios su žvejybos galimybių nustatymu ir skyrimu.

80. Šiuo požiūriu menkių išteklių planas, pirma, kaip nustatyta Reglamente Nr. 1342/2008 (iš dalies pakeistame ginčijamu reglamentu), skirtas užtikrinti, kaip numatyta šio reglamento 5 straipsnyje, kad menkių ištekliai būtų tausiai naudojami taikant didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvejojtu žuvų kiekio principą. Šio tikslo turi būti siekiama išlaikant tam tikrą atitinkamų amžiaus grupių menkių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą. Kad šis tikslas būtų pasiektas, reglamento 7–10 straipsniuose nustatytos žvejybos taisyklės, susijusios su BLSK ir žvejybos pastangų apskaičiavimo būdais įvairiomis aplinkybėmis. Iš esmės tomis nuostatomis įtvirtintos priemonės, kuriomis turėtų būti pasiektas 5 straipsnyje apibrėžtas plano tikslas.

81. Konkrečiau kalbant apie ginčijamą reglamentą, iš esmės iš dalies pakeistame 9 straipsnyje (BLSK nustatymo metodas trūkstant duomenų) ir 12 straipsnyje (žvejybos pastangų nustatymo metodika), atrodo, sukurta tam tikra sistema arba, kaip minėjo generalinė advokatė E. Sharpston, *būtina sąlyga*²² kasmet žvejybos galimybėms nustatyti. Mano nuomone, tų nuostatų tikslas yra ne vien tik menkių išteklių plano įgyvendinimas; jos yra esminės, nuo plano neatsiejamos sudedamosios dalys. Todėl joms patvirtinti reikia pagrindinio teisės akto.

82. Šiuo klausimu Taryba pabrėžia, kad šios priemonės neprivalomos. Tačiau, mano nuomone, nesvarbu, ar taisyklės privalomos, ar ne. Būtinybė atsižvelgiant į BŽP tikslą faktiškai vertinama ne tik dėl sprendimo įtraukti šias taisykles į daugiamečių planą, bet ir dėl tų taisyklių turinio nustatymo. Teisingumo Teismo nuomone, toks vertinimas turi būti atliekamas pagal teisėkūros procedūrą. Tikriausiai dar svarbiau tai, kad tomis nuostatomis ne vien tik „nustatomos“ ar „paskiriamos“ žvejybos galimybės. Kaip matyti iš ginčijamo reglamento, nagrinėjamos nuostatomis apibūdintas išsamus metodas, kuriuo reikia vadovautis nustatant ir paskirstant žvejybos galimybes pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį. Kitaip tariant, sukurta sistema, pagal kurią nustatomos ir paskirstomos žvejybos galimybės tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis.

20 — Ginčijamo reglamento 3–5 konstatuojamosios dalys.

21 — Iš tiesų, pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 dalį plano tikslai apibūdinti darant nuorodą į tuos konkrečius „apsaugos atskaitos taškus“.

22 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Venezuela* 169 punktas.

83. Konkrečiau kalbant, ginčijamu reglamentu pakeistame menkių išteklių plano 9 straipsnyje nustatytos išsamios BLSK nustatymo trūkstant duomenų sąlygos, kai dėl pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos stokos negalima taikyti 7 ir 8 straipsniuose įtvirtintų taisyklių. Atlikus tokią pakeitimą sukurtos lankstesnės taisyklės, pagal kurias galima tinkamai atsižvelgti į mokslines rekomendacijas, užuot tiesiog nustačius 25 % sumažinimą, kaip iš pradžių buvo nustatyta Reglamente Nr. 1342/2008.

84. Kita vertus, menkių išteklių plano 12 straipsnio 4 dalyje padarytas panašus pakeitimas, susijęs su žvejybos pastangų nustatymu trūkstant duomenų. 12 straipsnis papildytas ir nauja 6 dalimi, pagal kurią, jei didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos sumažinamos ketverius metus iš eilės, Taryba gali nuspręsti žvejybos pastangų nebemažinti.

85. Taigi, jeigu būtų vadovaujama Tarybos ginamu požiūriu, Taryba galėtų ne tik nustatyti ir paskirti žvejybos galimybes (kasmet), bet ir pagal tą pačią sprendimų priėmimo procedūrą nustatyti tam reikalingą mechanizmą.

86. Nors gali būti, kad, kaip pažymi Komisija, dėl to kiltų rizika, jog dėl trumpalaikių (politinių arba ekonominių) sumetimų nukentėtų ilgalaikiai su tausojimu susiję sumetimai, nė vienas ieškovas neįrodė, kad šiose bylose kyla tokia rizika²³. Kaip tik atrodo, kad visos šalys iš esmės pritaria ginčijamo reglamento nuostatų turiniui. Be to, turiu pabrėžti, kad net pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba nesiima veiksmų savarankiškai: iniciatyvos teisė priklauso Komisijai, kuri turi pateikti pasiūlymą dėl pagal šią nuostatą tvirtinamų priemonių. Šiuo aspektu teiginiai, kad Taryba tiesiog galėtų daryti ką nori ir kad sprendimų priėmimo procedūroje nedalyvaujant Parlamentui nebūtų paisoma BŽP tikslų, reiškia, kad tokiais aplinkybėmis Komisija taip pat darytų ką nori, kaip ir Taryba.

87. Todėl dar svarbiau, kad, jeigu būtų aiškinama, jog į SESV 43 straipsnio 3 dalį patenka žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo priemonės, tai visiškai neatitiktų minties, kad visus su politinėmis pasirinkimais susijusius sprendimus būtina priimti pagal teisėkūros procedūrą. Jeigu Tarybai būtų leista pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį tvirtinti žvejybos taisykles ir žvejybos pastangų apribojimus, kaip šioje byloje, ji ne tik būtų įgaliota įgyvendinti teisės aktų leidėjo pasirinktis faktiškai nustatydamas ir paskirdamas žvejybos galimybes – reikėtų faktiškai pripažinti, kad ji įgaliota veikti kaip vienintelė reguliavimo institucija, kai nustatoma, kaip tam tikromis konkrečiomis sąlygomis būtų nustatomos tikrosios žvejybos galimybės. Teisingumo Teismas aiškiai nurodė, kad tokia padėtis būtų neteisėta²⁴.

88. Baigiant reikia aptarti Tarybos ir į bylą įstojusių valstybių narių vyriausybių nuogastavimus. Jie susiję su tuo, kad aiškinant nuostatas taip, kaip siūlo Parlamentas ir Komisija ir kaip iš esmės pritaria Taryba, SESV 43 straipsnio 3 dalis visiškai netektų prasmės, ir Tarybos įgaliojimai priimant priemones pagal tą nuostatą būtų gerokai apriboti.

89. Nors galbūt dėl Parlamento ir Komisijos pasiūlyto aiškinimo SESV 43 straipsnio 3 dalis netaptų visiškai beprasmiška, tai būtų siauras šios nuostatos ir pagal ją suteikiamų įgaliojimų aiškinimas. Tačiau faktiškai tai susiję su Teisingumo Teismo požiūriu, kuriuo jis vadovavosi Sprendime *Venezuela*. Pagal teisės aktus Tarybos veikimo laisvė (didesnė ar mažesnė) priimant priemones pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį priklauso nuo to, kiek ES teisės aktų leidėjas nusprendė jos jai palikti²⁵.

23 — Vis dėlto tais trumpalaikiais sumetimais, atrodo, pagrindžiama būtinybė priimti skubias nuostatas, išdėstytas ginčijamame reglamente. Kaip Taryba aiškina šio reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje, pavyzdžiui, toliau automatiškai taikant metinių pastangų sumažinimus, kaip numatyta Reglamente Nr. 1342/2008, būtų daromas didelis ekonominis ir socialinis poveikis tam tikriems laivyno segmentams.

24 — Žr. pirmiausia Sprendimo *Venezuela* 50 punktą.

25 — Jeigu ginčijamas reglamentas būtų patvirtintas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, 12 straipsnio 6 dalis su pakeitimais būtų puikus tokią veikimo laisvę Tarybai suteikiančios teisėkūros nuostatos pavyzdys.

90. Pakartosiu, kad menkių išteklių plano 9 ir 12 straipsniais, atitinkamai pakeistais ir iš dalies pakeistais ginčijamu reglamentu, ne vien tik įgyvendinamos ES teisės aktų leidėjo pasirinktys, bet nustatoma ir žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis sistema. Todėl manau, kad ginčijamas reglamentas patvirtintas taikant netinkamą teisinį pagrindą ir kad atskirdama tas nuostatas nuo likusios Komisijos pasiūlymo dalies Taryba veikė neteisėtai. Taigi vienintelį Parlamento reikalavimą ir pirmąjį Komisijos reikalavimą reikėtų patenkinti.

91. Vien tik šios išvados pakanka, kad būtų patenkinti Parlamento ir Komisijos šiose bylose pateikti ieškiniai ir kad ginčijamas reglamentas būtų panaikintas. Tačiau, kad analizė būtų išsami, trumpai aptarsiu dar du Komisijos reikalavimus ir Komisijos ir Tarybos prašymą palikti galioti ginčijamą reglamentą.

D – *Neišspręsti klausimai: procedūrinė klaida, išimtinė Komisijos iniciatyvos teisė ir ginčijamo reglamento galiojimas*

92. Antrasis Komisijos ieškinio pagrindas susijęs su tariama procedūrine klaida: teigiama, kad dėl klaidos renkantis teisinį pagrindą Taryba taip pat pažeidė Parlamento institucinę prerogatyvą dalyvauti įprastoje teisėkūros procedūroje ir EESRK teisę, kad su juo būtų tinkamai konsultuojamasi. Kaip pažymi pati Komisija, šis reikalavimas tenkintinas arba atmestinas kartu su pirmuoju. Padariau išvadą, kad pirmasis reikalavimas, susijęs su teisinio pagrindo pasirinkimu, turėtų būti patenkintas. Vadinasi, reikėtų tenkinti ir antrąjį Komisijos reikalavimą.

93. Taip pat ir trečiąjį²⁶. Taip yra ne vien todėl, kad menkių išteklių plano 9 ir 12 straipsniais, atitinkamai pakeistais ir iš dalies pakeistais ginčijamu reglamentu, neteisėtai transformuoti iš teisėkūros į reguliavimo nuostatas: dėl tokio pokyčio iš esmės pasikeistų šių nuostatų teisinis pobūdis (nors jų tikslas ir turinys galėtų likti nepakitę). Be to, iš esmės pasikeistų ir bendras požiūris į menkių išteklių valdymą.

94. Tačiau jeigu Teisingumo Teismas nepritartų mano nuomonei, kad SESV 43 straipsnio 3 dalis buvo netinkamas ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, trečiąjį Komisijos reikalavimą siūlyčiau atmesti. Iš tiesų, ir Komisija, ir Taryba sutaria, kad keičiant teisinį pagrindą nebūtinai iš esmės keičiasi pasiūlymo dalykas ir tikslai. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad Taryba teisingai išskaidė pasiūlymą ir priėmė ginčijamą reglamentą pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį (grįsdama tai tuo, kad nagrinėjamos nuostatos yra viso menkių išteklių plano techninės įgyvendinimo priemonės), reikėtų atitinkamai pataisyti ir teisinį pagrindą²⁷.

95. Galiausiai Komisija ir Taryba, remdamosi SESV 264 straipsnio 2 dalimi, prašo Teisingumo Teismo palikti galioti ginčijamo reglamento pasekmes, jei jis būtų panaikintas²⁸. Parlamentas tam prašymui neprieštarauja.

96. Jau padariau išvadą, kad ginčijamą reglamentą reikėtų panaikinti. Todėl iš dalies dingtų pagrindas, kuriuo nuo 2013 m. nustatomos žvejybos galimybės. Mano nuomone, šiuo atveju galima nustatyti svarbių pagrindų, susijusių su teisiniu tikrumu ir būtinybe vengti rimtų neigiamų pasekmių ūkio sektoriui, kuriais būtų pagrįstas sprendimas palikti galioti panaikinto teisės akto pasekmes²⁹.

26 — Iš principo Taryba gali skaidyti Komisijos pasiūlymus, kai tai pagrįsta dėl pasiūlymo turinio. Taip yra todėl, kad nors iniciatyvos teisė priklauso Komisijai, ta teisė nėra absoliuti. Tačiau Taryba gali imtis tokių veiksmų (vienbalsiai pagal SESV 293 straipsnio 1 dalį), jeigu, kaip reikalauja Teisingumo Teismas, tai atitinka pirminio pasiūlymo dalyką ir tikslą. Žr. Sprendimo *Eurotunnel ir kt.*, C-408/95, EU:C:1997:532, 39 punktą.

27 — Šiuo požiūriu žr. generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Venezuela* 196 ir 197 punktus.

28 — Komisija mano, kad ginčijamo reglamento pasekmes reikėtų palikti galioti ne ilgiau nei vienus kalendorinius metus, skaičiuojant nuo kitų metų po sprendimo priėmimo šiose bylose sausio 1 d.

29 — Žr., pavyzdžiui, Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-166/07, EU:C:2009:499, 74 ir 75 punktus; Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-355/10, EU:C:2012:516, 89 ir 90 punktus; Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-43/12, EU:C:2014:298, 54–56 punktus ir Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-490/10, EU:C:2012:525, 91 ir 92 punktus.

97. Šiuo atveju, kai žvejybos veikla faktiškai priklauso nuo ginčijamu reglamentu nustatytų taisyklių taikymo nustatant BLSK ir žvejybos pastangų apribojimus, nebetaikant šio reglamento ne tik kultų problemų dėl teisinio tikrumo (nes tam tikri reglamentai³⁰, kuriais nustatomos tam tikrų metų faktinės žvejybos galimybės, gali neatitikti pirminio menkių išteklių plano), bet galėtų atsirasti rimtesnių neigiamų pasekmių šiam sektoriui. Be to, visos šios bylos šalys, atrodo, iš esmės pritaria ginčijamo reglamento turiniui ir iš esmės nesutaria tik dėl teisinio pagrindo pasirinkimo.

98. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, manau, kad ginčijamo reglamento pasekmes reikėtų palikti galioti. Gana patrauklus Komisijos pasiūlymas palikti ginčijamo reglamento pasekmes galioti visus kalendorinius metus po sprendimo priėmimo. Taip būtų užtikrintas didesnis teisinis tikrumas pirmiausia žvejams, nes žvejybos galimybės paprastai nustatomos kasmet tam tikriems kalendoriniams metams. Vis dėlto, kad ir kaip tai būtų praktiška, labai svarbu, kad neteisėtų aktų pasekmės nebūtų paliekamos galioti ilgiau, nei tikrai būtina. Kad ES institucijos kuo greičiau patvirtintų naują reglamentą remdamosi tinkamu teisiniu pagrindu, mano nuomone, ginčijamo reglamento pasekmes reikėtų palikti galioti ne ilgiau nei šešis mėnesius nuo sprendimo šiose bylose priėmimo datos.

IV – Išlaidos

99. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šiose bylose ir Parlamentas, ir Komisija reikalavo padengti bylinėjimosi išlaidas, o Taryba bylą pralaimėjo.

100. Be to, Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad įstojusios į bylą valstybės narės turi padengti savo išlaidas. Todėl Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

V – Išvada

101. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismui siūlau:

- panaikinti 2012 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1243/2012, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą,
- pagal SESV 264 straipsnio 2 dalį palikti galioti panaikinto reglamento pasekmes iki datos, kai įsigalios remiantis tinkamu teisiniu pagrindu priimsimas naujasis reglamentas, t. y. ne ilgiau nei šešis mėnesius nuo sprendimo šiose bylose priėmimo datos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas ir
- nurodyti Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai ir Lenkijos Respublikai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

30 — Kalbant apie nagrinėjamus metus – 2013 m. sausio 21 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 39/2013, kuriuo ES laivams nustatomos 2013 m. tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių, dėl kurių nevedamos tarptautinės derybos ir kuriems netaikomi tarptautiniai susitarimai, žvejybos galimybės (OL L 23, p. 1), ir 2013 m. sausio 21 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 40/2013, kuriuo nustatomos 2013 m. tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių, dėl kurių vedamos tarptautinės derybos ar kuriems taikomi tarptautiniai susitarimai, žvejybos galimybės, taikomos ES vandenyse ir ES laivams tam tikruose ne ES vandenyse (OL L 23, p. 54.)